

'I hope I'm not interrupting. You were at the river today. My name is Ruth Dempster, or Rubie if you like. You haven't lived here long.' She then turned and pointed across the road. 'I live over there.'

In the year 1953 Harry Demetriou leaves his troubled homeland Cyprus and sets sail for Australia with nothing more than a borrowed suitcase and a few shillings.

His young and beautiful wife Martha is reluctant to leave her tiny remote village to join him, for to do so would only deprive her of the people intimately attached to her heart. But the cruel gossip of the other villagers will inevitably destroy her life.

Harry settles in the Victorian town of Green-Mount after three years of toiling in the Snowy Mountains. He is welcomed by his neighbours, including the chic and youthful English teacher and war widow Ruth Dempster.

In 1956, Martha and her young daughter Lucinda are reunited with Harry in Australia, but by this time tragedy has already torn their family apart.

Lucinda is growing up in the 60s: an era of rock concerts and racial discrimination. Her friendship with Ruth's daughter Beth puts a strain on Harry and Martha's marriage, and Harry can't help but be drawn to Ruth's sophisticated attributes over his wife's ancient and unrealistic ways.

The Sunny Side of the Street is an epic comedy-drama. It is a story about friendship, love, loyalty, betrayal, family secrets and personal tragedies, stretching a...

Harry Demetriou left his wife behind when he sailed for Australia. Now he must grapple with the temptations of his new life...

Maria Stefanidis

A Greek girl was expected to be raised in the same manner as her mother was back in her native homeland. A domesticated slave.

However, people back home lived in a sightless world where hardship, religion, politics and ancient traditions got in the way of realism. These last things initiated notorious and neurotic misbehaviour in society, thus made it difficult for children to interact with their Australian contemporaries.

ναστικούς χαρακτήρες του βιβλίου...
Αγαπημένα μου αποφθέγματα: «δεν έχουμε τίποτα μέχρι τη στιγμή που αρχίζουμε να ελπίζουμε για κάτι».

«Πλούσιος είναι ο άνδρας που έχει αποτύχει». Η αποτυχία μας πλάθει. Μέσα από τις αποτυχίες ανακαλύπτουμε την ταυτότητά μας. Σε κάθε άλλη περίπτωση οι άνθρωποι θα υπέκυπταν σε άσπλαχνα συναισθήματα.

Θέλω να πιστεύω ότι το βιβλίο αυτό είναι μια αντανάκλαση του εαυτού μου. Ότι με καθορίζει και ότι θα επιτρέψει στον αναγνώστη να ανακαλύψει τον γράφοντα πίσω από το συγγραφέα.

Το γράψιμο για μένα είναι θεραπευτικό. Εννοείται ότι για να γραφτεί ένα «καλό» κεφάλαιο χρειάζεται μεγάλη πειθαρχία. Έχω την ευτυχία να έχω ολοκληρωμένη βιβλιοθήκη στην κατοχή μου και έτσι μπορώ και κάνω τις έρευνές μου στο σπίτι.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ

Έχω γευτεί ραπιστικές προκαταλήψεις κατά τα σχολικά μου χρόνια και έτσι μεταφέρω προσωπικές εμπειρίες μου μέσα από τη νεαρή Λουσίνα η οποία δέχεται ραπιστικές επιθέσεις από τους συμμαθητές της. Μου προκαλεί αποστροφή ο χαρακτήρας του Φρανκ Πικάτσι, παρόλα αυτά δεν υπάρχει ιστορία χωρίς κάποιον «κακό» όπως ακριβώς δεν υπάρχει ιστορία χωρίς κάποιον πρωταγωνιστή.

Η Ρουθ πήρε τον Χάρυ και την Λουσίνα υπό την προστασία της. Εξού και ο τίτλος του βιβλίου «The Sunny Side of the Street» (η φωτεινή πλευρά του δρόμου) αφού το σπίτι της βρισκόταν απέναντι από του Χάρη και ήταν ένα ασφαλές και χαρούμενο λιμάνι και για τους δύο. Επίσης, οι στάχτες της εξώγαμης κόρη της Ρουθ που είχε φύγει από το σπίτι, βρήκαν μια θέση στο ράφι πάνω από το τζάκι στο σπίτι της μητέρας της, στην οδό Ελπίδας. Όλες οι «πανεμένες» ιστορίες έκλεισαν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

Οι ιστορίες που μου έλεγε ο πατέρας μου όταν ήμουν μικρή ήταν πραγματική έμπνευση για μένα. Μιλούσε για την εποχή που εργαζόταν στο Υδρο-ηλεκτρικό πρόγραμμα στο Snowy Mountains. Στο πρωταγωνιστή έδωσα μερικά στοιχεία του πατέρα μου, όπως για παράδειγμα το πηγαίο χιούμορ του. Αισθάνομαι ένα ιδιαίτερο 'δέσιμο' με την Λουσίνα γιατί γνωρίζω από πρώτο χέρι τι θα πει να είσαι παιδί μεταναστών και να μεγαλώνεις στην Αυστραλία. Η ελληνίδα κόρη έπρεπε να είναι άψογη, να έχει παρόμοια ανατροφή με την μητέρα της. Μια πραγματική σκλάβο. Στην πατρίδα οι άνθρωποι ζούσαν κάτω από πραγματικά δύσκολες συνθήκες και η θρησκεία, η πολιτική και οι αρχαίες παραδόσεις επισκίαζαν

το ρεαλισμό. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα πολλά άτομα να πάσχουν από νευρωτικές συμπεριφορές και δεν επέτρεπαν στα παιδιά τους να συναναστρέφονται με Αυστραλούς της ίδιας ηλικίας. Οι γονείς εξέφραζαν δυσανεξία όταν τα έφηβα παιδιά τους αποκτούσαν στοιχεία του δυτικού κόσμου που έρχονταν σε αντίθεση με τις παραδόσεις και την ελληνική τους κληρονομιά.

Το κουτοσμπολιό ήταν το 'ψωμοτύρι' των χωρικών στην πατρίδα. Είτε πενθούσαν τους νεκρούς φτιάχνοντας κόλυβα είτε επαναφέροντας θρυλικές ιστορίες από το παρελθόν, έδιναν έμφαση στην μονότονη καθημερινότητα παρόλες τις αντιξοότητες και δυσκολίες.

Το διάστημα που έζησα στην Κύπρο συγκέντρωσα ιστορίες και πληροφορίες. Για παράδειγμα την επιληψία την θεωρούσαν κατάρρα από το Θεό. Τα παλιά τα χρόνια οι άνθρωποι δεν γνώριζαν τίποτα για την ασθένεια αυτή με αποτέλεσμα να την χαρακτηρίζουν ως «την ασθένεια που πέφτει» και φυσικά η ονομασία ήταν αυτο-επεξηγηματική.

Θυμάμαι χαρακτηριστικά την ιστορία ενός μικρού κοριτσιού που έχασε τη μάχη από την ασθένεια αυτή. Γι' αυτό και αποφάσισα να συμπεριλάβω την ασθένεια αυτή στο βιβλίο, κάτι που αποδείχθηκε καθοριστικό στην πλοκή του μυθιστορήματος. Το πήγα λίγο παραπέρα εισάγοντας στην ιστορία τον καταθόνιο πάτερ Λεωνίδα.